

Sygnatura akt II Ca 1224/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z (...)we W.

przeciwko P. H.

ozapłatę

na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 7 marca 2018r., sygnatura akt I C 2497/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że punktowi 1 nadaje brzmienie 1. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 9920,55 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 9684,07 zł (dziewięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt cztery złote siedem groszy) od dnia 19 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, uchyla punkt 3, dotychczasowym punktowi 3 i 4 nadaje odpowiednio oznaczenie 2 i 3 oraz w punkcie 2 kwotę 1180,14 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych czternaście groszy) zastępuje kwotą 2348 zł (dwa tysiące trzysta czterdzieści osiem groszy);

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Anna Nowak

UZASADNIENIE

Stosownie do regulacji art. 505¹³ § 2 k.p.c. niniejsze uzasadnienie zostało ograniczone do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, albowiem przedmiotowa sprawa rozpoznawana była przez Sąd I instancji w postępowaniu uproszczonym, zaś w toku postępowania apelacyjnego Sąd Odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji niezasadnie przyjął abuzywność postanowień umownych, które nie naruszają art. 36 a i nast. ustawy o kredycie konsumenckim. Do nin. umowy zawartej w czerwcu 2016 roku będą miały zastosowanie art. 36a-36d wprowadzone na podstawie nowelizacji ustawy o kredycie konsumenckim z 5.08.2015 r. Przepisy te obowiązują od 11.03.2016 r. Ratio legis dla wprowadzenia powyższych regulacji jest okoliczność, iż ograniczenie możliwości

pobierania nadmiernych odsetek wynikające z art. 359 § 2¹ Kodeksu cywilnego nie stanowi wystarczającego instrumentu ochrony interesów konsumenta w sytuacji, gdy przedsiębiorcy, przestrzegając regulacji dotyczących maksymalnej wysokości odsetek, jednocześnie zastrzegają wysokie prowizje i dodatkowe opłaty o charakterze pozaodsetkowym. W konsekwencji tego rodzaju praktyk łączne koszty obsługi długu niejednokrotnie przekraczają wysokość zaciągniętej pożyczki lub kredytu. Wysokie koszty pozaodsetkowe, w przypadku korzystania przez konsumenta z pożyczek i kredytów w kilku instytucjach jednocześnie, powodują szybko rosnący obszar zadłużenia. Uwzględniając powyższe przesłanki, w ocenie projektodawcy należy podjąć działania regulacyjne, których celem jest zapobieganie przypadkom pobierania przez kredytodawców kredytu konsumenckiego nieuzasadnionych (zbyt wysokich) opłat" (Uzasadnienie..., VII kadencja, druk sejm. nr 3460, s. 19). Jeżeli umowę o kredyt konsumencki zawarto przed 11.03.2016 r., podlega ona przepisom dotychczasowym, a więc koszty ponoszone przez konsumenta na tej podstawie nie są ograniczone według art. 36a-36c. Postanowienia umowy, które wprowadzają takie koszty, należy wówczas oceniać stosownie do ogólnych przepisów zmierzających do ochrony konsumenta, w szczególności normujących zagadnienie klauzul abuzywnych (art. 385¹ i n. k.c.), a także przepisów odsyłających do zasad współżycia społecznego (np. art. 5 i art. 58 § 2 k.c.). Natomiast do umów zawieranych po 11 marca 2016 roku należy stosować art. 36a-36 c. cyt. ustawy albowiem skoro ustawodawca pozwala na określoną wysokość prowizji i kosztów to tylko szczególne okoliczności mogłyby prowadzić do ustalenia abuzywności postanowień umownych zgodnych w szczególności i konkretnymi normami prawnymi. W nin. sprawie takich szczególnych okoliczności nie wykazano. Należy podkreślić, że sformułowania dotyczące poszczególnych składowych raty są jasne i konkretne i nie mogło być wątpliwości co do ich wysokości. Także wysokość kosztów pozaodsetkowych mieści się w normie przewidzianej przepisem art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim. Z tych przyczyn nie było zasadne stwierdzenie przez Sąd abuzywności postanowień co do kosztów pozaodsetkowych. Wskazać należy, że koszty związane z odpłatnością umowy pożyczki czyli odsetki zostały tak unormowane, że nie przekraczając odsetek maksymalnych.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art.386§1 k.p.c. uwzględniono apelację.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw., z art. 391 § 2 k.p.c. Na zasądzoną kwotę 900 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika powoda obliczone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.).

SSO Anna Nowak